

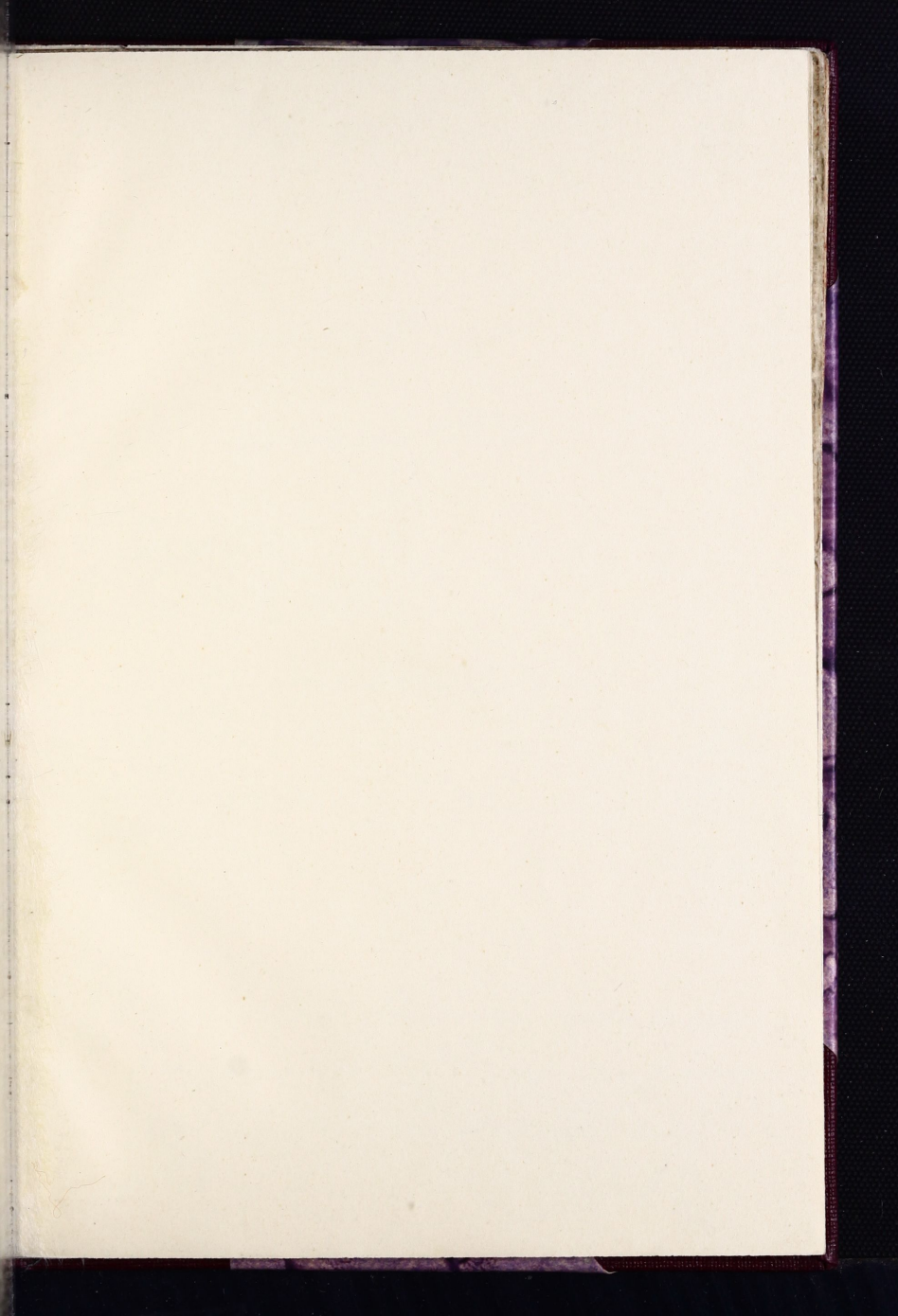
R.M.14.°

179

Eszter historiája

Kolozsvár











Exter-hispóniája.

Kotorvár, 1577.

Lege.

Sándor l. 6. cmltki.

Bud Péter sz. H. elcsiníttában felírta 1557. épen  
 — díve ezen Vassal nyomatán, at, mely 1577. Képitett  
 — utobb Arheniában má 1577. v. a. Doni. t. i. a. Ké  
 — sritise ideje, de bizonyos Szgyt csak s. l. e. a. H. v. s.  
 nyomatottatott ki, a m. m. V. a. m. m. y. E. j. p. d. a. y. o. l.  
 bizony. t. t. y. k.

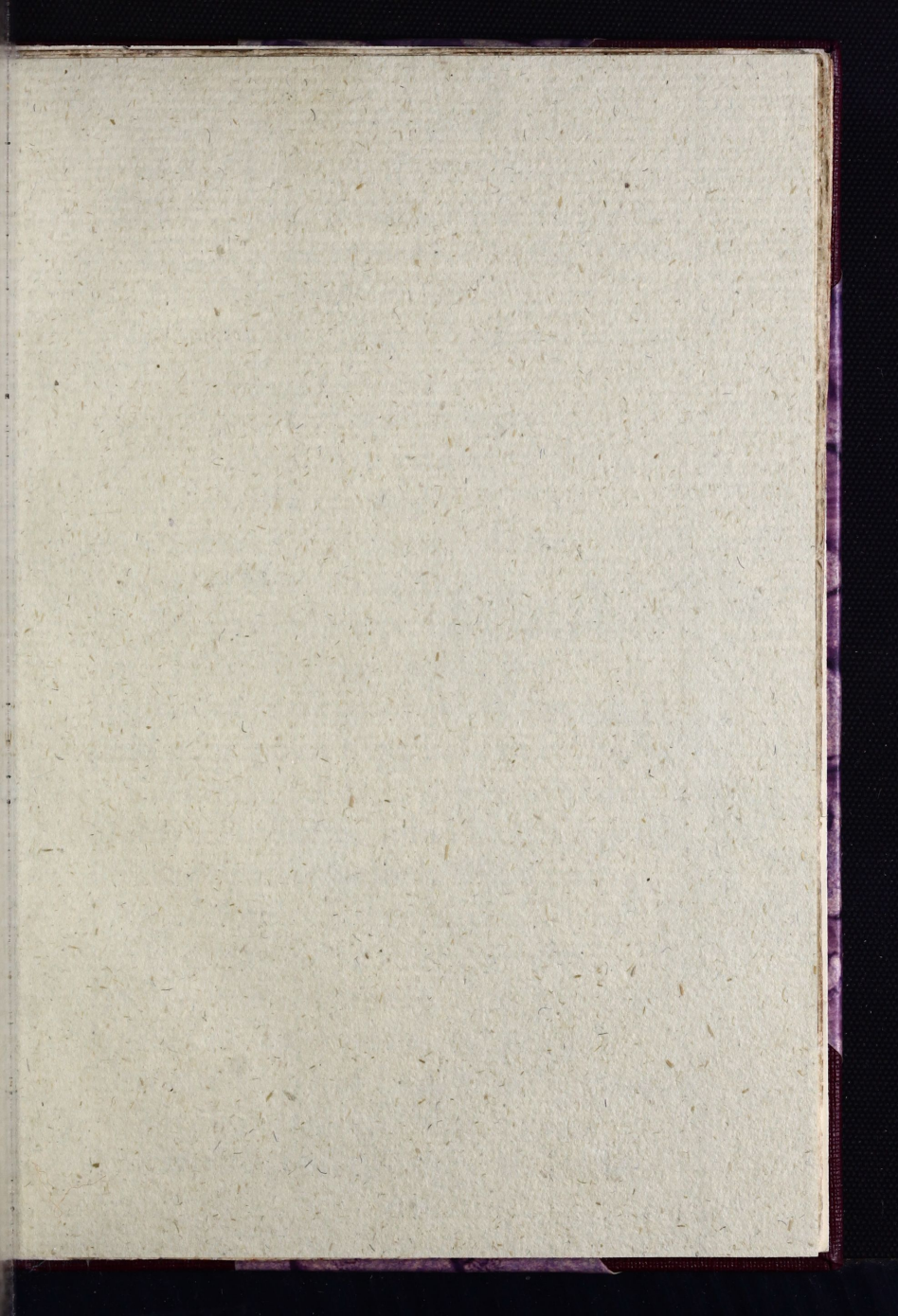
W. Pankon Mily

Ex a kiada's Heltaini nyomatásai,  
 mi csak 1580<sup>idit</sup> nyomatványai,  
 valí összekasonlításból sejtik



M. ACADEMIA  
KÖNYVTÁRA









Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

**TIFFEN** Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black



gy bent feiedelem éves absonról,  
 Lében ennekem Persa Királynéról,  
 nagy absonioc példát vegienec arról  
 Kic lehetne Istent vtán gyamolul.

Sántalan bűnéuel Istent busita,  
 Sido nemzet kit Istent sanyargata,  
 Országokból vgyan mind ki pusztita,  
 Soc vdegen nemzet köst nyomorgata.

Elben Persiában vala nagy socka,  
 Király lako helye nagy város Sufa,  
 Artoxerxes Királynac ot vduara,  
 Kinec két estendő hogy koronázua.



Sido wrsi töb wrac köst vduarba,  
 Mordokai akkor egy álmod lata,  
 Kialtás menydörgés nagy zay indula,  
 Föld meg indult nagy haboru mind rayta.

Fel tamat két nagy Sarkây hogi meg vió.  
 Sörnyű sűuöltésbe mind kette vagon,  
 Minden nemzet hadra késült saukon,  
 Hogy à Szentec feregére hartzollyon.

Ezen nap fénye világa el veszet,  
 Az bent nemzet ezen igen meg rettent,  
 Köste czac nagy iai so oly igen yet,  
 Mert mind ez világ ó rea vont fegyuert.

Istenhöz esénecki meg segite,  
 Egy forrásból im egy nagy viz erede,









gy bent feiedelem ebes absonról,  
 Léßen ennekem Persa Királynéról,  
 nagı absonioc peldát vegienec arról  
 Kic lehetnec Isten vtán gyamolúl.

Sıntalan bűnéuel Istent busita,  
 Sido nemzet kit Isten sanyargata,  
 Országokból vgyan mind ki pusztita,  
 Soc vdegen nemzet kőst nyomorgata.

Elben Persiában vala nagy socka,  
 Király lako helye nagy város Susa,  
 Artoxerxes Királynac ot vduara,  
 Kinec két estendő hogy koronázua.



Sido wrfi tőb wrac kőst vduarba,  
 Mordokai ackor egy álmod lata,  
 Kialtás menydörgés nagy zay indula,  
 Föld meg indult nagy haboru mind rayta.

Fel tamat két nagı Sarkáy hogı meg viő.  
 Sörnyű süüöltésbe mind kette vagon,  
 Minden nemzet hadra késült saukon,  
 Hogı à Sıentec seregére hartzollyon.

Ezen nap fénye világa el vesbet,  
 Az bent nemzet ezen igen meg rettent,  
 Kőste czac nagy iai so oly igen yet,  
 Mert mind ez világ ő rea vont fegyuert.

Istenhöz esénecki meg segite,  
 Egy forrásból im egy nagy viz erede,



2  
Világ lön mert az nap sēpen fel kele,  
Az nyomorult nép feyét fel emele.

Ez álmod Mordokai nem ertthete,  
Noha elmeyét rayta igen vete,  
Isten tanaczánac azért itile,  
Vária iōuendōbe benne mi kelne.

Dolgaban hiū, vigyáz Kirallya mellet,  
Titkony két wr Kirallyra ősbue bešillet.  
El akariác vešteni Artoxerxest,  
Kit Mordokai bizonnyal meg erttet.

10 Ešt Királynac hamar ő meg ielente,  
Tōruény vtán két Wr fán hala czūgge,  
Mordokainac Király meg kōšene,  
Sokkal meg tištele őt fellyeb viue.

Leuélbenis irata nagy io tetét,  
Ne lenne ez vtán is el feleitet,  
Kit egy Wr Aman oly igen nehezlet  
Hogy Mordokait vešni šanta azért.

Egy kedue iōt Artoxerxes Kiralynac,  
Nagy lakást šerze mind az nagy Wraknac,  
Kinczét hatalmat ielenté azoknac,  
Šaz nyóltzuan napig frišen lakozánac.

Minden oršagiból fő fő emberee,  
Az lakásban Királlyal addig lōnec,  
Het nap oštan Susa város népēnec.  
Más lakást šerze bodognac šegēnec.

3

Az lakás egy szép kertben város mellett,  
Minden drága kőbűlettel berzetet,  
Király boráual tartánac ot mindent,  
Ki mint akar inni vgy attác törüent.

Szerzet Királyné is egy vig örömet,  
Vasti neue Aßßonyokat be intet,  
Heted napya lakásnac már hogy el iört,  
Király vendégihöz mutata keduet.

Solita het Hopmesteret valasta,  
Aßßont vendég kößße kéuánta hyia,  
Iöne szépen, lenne feyében Corona,  
Hogy szép hölgyét, látna az ő orßága.

Oly dolog Aßßonynépekben az termet,  
Czoda mint keuéllyiti meg az embert,  
Király bauára Vasti nem emelkedet,  
Mert vendégitől most ő is nem mehet.

Nagy haragya lön Királynac aßßonra,  
Törüent tegyenec ra Wraknac hagyja,  
Kiraly Hopmestere és fő tanacza,  
Az Sententiát Aßßonra ki monda.

Im érti felleged Aßßonyunc dolgár,  
Kiuel férti nem czac méltóságodat,  
De meg gyalasta mindenic ortzaiát,  
Kic felleged vtán biriuc magunkat.

Neiunc az lakasban mind velle vadnac.  
Aßßonyunc valastételéc mind hallyác,



Minden országban est ők meg mongyác,  
Mert iól tudgyuc nyelueket Aßonyoknak.

Ezent fogyác nekünc is czelekedni,  
Gonosz pelda olyan fog el teriedni,  
Sõt minden nemzetec kezdic hallani,  
Wrokat azoc sem kezdig böczülni.

Minékünc és az törüennec így tetzic,  
Hogy ha felségednec is ionac tetzic,  
Sékiböl aßonyunc maid ki vetkezzéc,  
Valaki érdemli abba vltetséc,

Sauát keuélységét Aßonyoc hallyác,  
Azért büntetését is maid had tudgyác,  
Tisztetsége már ne legyen aßonnac,  
Póra tegyed rólla hogy tanólyanac.

Ez törüént felséged meg is irafsa,  
Országodban vgyan el hordoztatsa,  
Segény, kazdag aßony wrát halgatsa,  
Mert méltó büntetésé léz aßt tudgya.

Tetzéc az Királynac ez Sententia,  
Kit minden országiban hordoztata,  
Wrához minden ház népe halgatna.  
Segény bodog aßony sauát fogadna.

Immár Vasti czac egy köz aßony vala,  
Királynac tanaczi így sólnac vala,  
Keressene ha felséged akaria,  
Sép süzeket ennyi loc országiba.



5  
Termete io vólta tétzic mellyiknec,  
Vasti helyet legyen te felségednec,  
Ez beféd Királynac oly igen tétzéc,  
Erre gongyalón vduara népénec.

Sufaban lakic Király varosában,  
Mordokai fido nemzet mint mondám,  
Egy battya leanya nagy áruaságban,  
Kit Mordokai tart nagy gyengen dragán.

Estér neue szép nemes modon tarttya,  
Leany igen szép termet kegyes ortza,  
Tób búzecz kőst ötet vittéc vduarba,  
Legsebbiknec Hopmester est talála.

Gyorsan folgalokat serze melleie,  
Ferebete mindenképpen sepite,  
Kilón soc szép leant tart ekesítue,  
Hogy Királyhoz olykor egyenként vigye.

Io ideig ferebete ruháza,  
Mint oly felség házasít sepen tarta,  
Draga olayal testeket mosattya,  
Mint kellyenec Királynac vgy oktattya.

Teléc ez dolognac már estendeie,  
Királynac hól egyet hól mást be viue,  
Kit ki küld aít hiuatlan nem visí be,  
Egykor Estert az rend serént viue be.

Szerete mindennél inkább az leánt,  
Király azért feiében tőronát,

Vastit



Vasit el feleite tarrya vduarát,  
Wrakhoz oisághoz lo keduet mutat.

Est Mordokai meg hatta Ester nec,  
Mi nemzet volna ne mongya senkinec,  
Ester engedelmes mind az besédnec,  
Mind ast tebi mint ha battyau al laknéc.

Forog czac ot vduartól nem tauozic,  
Mordokai mert Király fogai egyyic,  
Tistetségen két wr vgy bossonkodic,  
Hogy Királyt el vesteni vgyekezic.

Ester nec Mordokai meg ielente,  
Királynac Ester azont meg beséllé,  
Király az két wrat méltan büntete,  
Mordokai masod dolgát kőssene.

Irata leuelbe az iambor dolgát,  
Ez vtán igen fel vön egy nagy wrat,  
Kinec mindennel terdet feyét haytat,  
Ebben ellent de czac Mordokai tart.

Ezen intic az kic akarnác iouát,  
Tistelne vellec az nagyságos Amant,  
Ebben ne segne Király kéuanlagát,  
Ómaga is erti az wr haragiát.

De nekic ast mongya hogy sido volna.  
Embert à serént ő nem imadhatna,  
Az wr meg busult nagy pokol sandékba,  
Mint állyon be et vgy forgattya.

Eggyul

Együl Mordokait semmi nec tartya,  
Király országiban hól sído vólna,  
Eggyig mind azokat vesíteni síanta,  
Ez síörnyű rontast egy napra gondolta.

Lon sembe Királlyal erről igy síolla,  
Síellel egy nemzet lakic országiba,  
Tóllúnc külön törvénybe rend tartásba,  
Semmit nem tart té paranczolatodba.

Mongyad wram földünk ből vesé síűc el,  
Minden felé paranczoly leueleddel,  
Tarázadat meg segitem nagy pénzcel,  
Ha felséged est engedi io keduel.

Io keduel Amannac Király ot síolla,  
Pénzenékül hogy ő nem síűskös volna,  
Am síidockal tenne az mit akarna,  
Azért peczetes gyűróiét ott ada.

Tere onnat Aman hamar indula,  
Cancellarius deaki síorgattya, -  
Király síauával minden felé ira,  
Országoc Capitaninác est hagna.

Valahól országomba síido vagyon,  
Hagiom kiczin nagy mindenűt meg hallió,  
Ebben senki ne keduezzen halasíson,  
Aman así meg mongya legyen egy napon.

Rend tartásoc törvényec életekbe,  
Mert más vagyon nem él nec törvényembe,



8 Ertem hogy vadnac külömb Credon hűtbe,  
Sokszor semmit nem adnac leuelimen.

Azért hogy békeység legyen földemben,  
Kire mindenkor igen vgyekebtem,  
Ez gonosfai közz ületec ki vesiben,  
Országim legyenec egy törvényben hűtben.

Tisztartóknac Postac est el hordozác,  
Hagyot nápot mindenűt kében variác,  
Susa városban is soc sídóc vadnac,  
Fő vduara hól vala az Királynac.

Sídóc bórnyen haborottac városban,  
Amannal lakásban Kiraly azonban,  
Mordokai öltezet robbas gyazban,  
Port hanni ő feiére kiált vtzákba.

Oh mely ártatlá vés vgymond ez nézet,  
Ez vtán meg allot palota mellet,  
Igen bányia hogy vduarhoz nem mehet,  
Nem engedic gyázba se ki ot letét.

Kiálnac minden országban városba,  
Az bent népec heuernecc porba sákba,  
Esternec leanyi adác tuttára,  
Battya nagy somorun sírua iar gyázba.

Be hiuata, de gyabát hogy le tenne,  
Mordokai sem vetkezc sem mene,  
Hopmestertől az dolgot meg izene,  
Hogy sídókat Aman summan meg vörte.

Ot az

9  
Or az Király leuelét is be küldé,  
Kit bídókra irtac és azon kérne,  
Mi vólt s miue lőt el ne feleytene,  
Isten mire vitte most emlitene.

Legyen mostan kösvenet az tartásban,  
Hogy kezem kösft neuckedél ez korban,  
Etsel Istenedhöz ne hagy dolgunkban,  
Királyhoz meny be könyöregy io hugom.

Meg monda Hopmester ez izenetet,  
Battyánac Ester est izene esmer,  
Tudgyác mindenec az Király törvényét,  
Velle sembe hiuatlan senki nem lehet.

Én ha most hiuatlan azért mennéc be,  
Reméntelen dolog életem lenne,  
Hanem ha arany vesziét ream vetne,  
Már egy hólnapia hogy né vóltam sembe.

Gyorlan battya neki meg est izene,  
Feiét kérem most vesse szerenczére,  
Ennyi lélec életét meg tekincze,  
Saiát életét oly igen se bese.

Ha most halgat mi oly mogyát keresúc,  
Életünkre nyiluán gondot viselúc,  
De te elués kin mi örülni kezdúc,  
Ha mikor tehetnél nem téb iót velúc.

Isten tudgya talam ezre emelt fel,  
Hogy olykor est tehessed a bent néppel,



10 Ester erre czac eſt izene, Menyel,  
Városbeli ſidóc gyúllyenec mind fel.

Ne legyen ſenki ki ennéc vagy innéc,  
Harom éjye nappa de böytellyenec,  
60 Im én is böytelec oſtán be megyec,  
Ha meg kel halnom is már ſembe leſec.

Tetzéc az battyanac böytet hirdete,  
Iſtennec nagy ſirua abba könyörge,  
Wram Wram mindenc teremtőye,  
Ha te akarſ könnyen máſt tehetz ebbe.

Semmi keuélyſégből nem töttem wram  
Hogy ez keuély embert én nem imadam,  
Még laba nyomát is meg czokolgatnám,  
Ha ez Izraelnec haſználna tudnám.

Embernec mutatni de nem akarám,  
Aſt az tiſteſſégedet maſſor ſe adgyam,  
Az mellyet egyedül érdemleſ wram,  
Iſten ſelet embert lenni ſem mondom.

Azért en Iſtenem tarcz meg népedet,  
Ne had el veſtteni te örökedet,  
Nam mennyiſer Wram ſabaditát eſt,  
Tudom nem erőtlen moſt is te kezed.

Sánnyad ennyi néped mutasd hatalmad  
Fordicz vig lakáſra moſtani ſiralmat,  
Had éllyűnc dicziriűnc méltosagodat,  
Ha meg halunc Wram ki mond halaadáſt.

Nem

Nem különb öhayrás mindenűt vala, //  
Mert a főrnű halál czac kezel vala,  
Mint halálra kőrűt Ester vgy vala,  
Nagy sienyessen böytel gyázba imada.

Imádkozás vtán mar harmad napon,  
Drága ruhaiban öltézéc Aßbony,  
Két leánya velle nagy gyengen lasson,  
Kiralyhoz indula sine pirosson.

Ortzaia mosolyog io keduet mutat,  
De füuc rettegue leanra hanyotlot,  
Mint ha vgyan olyan gyengen tartatot,  
Masic az ruháián bátul emel tart.

Mikor Palotában Ester iuta be,  
Király drága módra vala öltözue,  
Sékiben vi főrnű ö tekintete,  
Mint egy busult semmel Aßbonra néze.

Ottan bodzatközéc Aßbony el hala,  
Király meg esmete sékből ki ála,  
Földrül fel emele sépen bírtata,  
Aranyas veszeiét vete ő rea.

Rettegue besédét hogy aßbony kezdé,  
Esmet ot el esec sine el vesze,  
Vduaráual Király vgyan keserge,  
Nagy sépen kérdeze tölle mit kérne.

Végre monda Wram felséges Király,  
Ha ma ebédemre iönel Amannal,

Buj

Ackor



12 Ackor meg mondom, fogad Király,  
Azért ebéd közbe így szól Asszonyal.

Lásd az mit kívánok mind adnia lehen,  
Ha országom felét kéred meg legyen,  
Asszony aht felele, vendégem legyen,  
Hólnap is felléged most csak aht kérem.

Tön fogadást Király, akkor fel kele,  
Aman nagy örömmel hazához méne,  
De mentében Mordokait tekinte,  
Fő fő rendnek othon buvat bevéle.

Az mielőt berette Király vgy veti,  
Mássa Király után mert ninczen senki,  
Asszonya Királynal csak őt vendégli,  
Mert meltságotat vgymond iól érti.

Kedig hólnapra is ebédre hiua,  
De ily bodoglágnak nincz ize hasna,  
Hogy ez szót látom én az vduarba,  
Ki engem nem imad mint Király hatta.

Holual az Királytól intic est kére,  
Tanácsi aht mongyác aht fel kötefse,  
Annac az ő faja őtuen sing lenne,  
Az ebéd oraián akasztás lenne.

Oly igen tetzéc az, fát emeltete,  
Az éyel Királyra alom nem iöue,  
Lástrom könyveket oluastat előte,  
Mordokai dolga am ele kele.



Solgait kérdeze Király io holual,  
 Ha Mordokainac volt azért iouial,  
 Tanaczi Solgai mongyác egy foual,  
 Semmi kőfenettel bezzeg nem voltal.

Sinte az beféden Aman iuta be,  
 Király mint tanaczát kérdezni kezdé,  
 Az kit én akarnéc meg tisztelnie,  
 Mondodé mit tegyec Aman ó velle?

Eft alitya Aman rólla bóllara,  
 Azért az Királynac tanácztot ada,  
 Fő ruhádat adasd ezennel arra,  
 Fő louadra vlted meg Coronázua.

Legyen fő tanácztod ki eft kiálcza,  
 Igy tiszteli Király az kit akarna,  
 Eft minden vtzakon nagyon kiálcza,  
 Az tanácztza Király Amannac monda.

Io tanáczt ez azért ez maíd meg legyen,  
 Sido Mordokai nekem io hiuem,  
 Job ruhámba leg job louamra vilyen,  
 Az mit mondal meg lásd nekí meg legyen.

Gongyalón mindenre noha kételen,  
 Mordokai elöt városba megyen,  
 Az mit Király hagyot kialta nagy fen,  
 Hazához vgy tere Aman keferuen.

Io baráti velle és felelége,  
 Eft nagy bosszonkodua nekic befelle,



Már ők sem biztattyák élet kétségbe,  
14 Azonban el hiuác Amant ebédre.  
Több bevédec vián az ital közben,  
Király Estert kérdi oly igen bépen,  
Tegnapi kérése tölle mi legyen,  
Orbaga felét is kérie meg legyen.

Szola azért Asszonyot az felleégne,  
Ez az min könyörges te felleégedne,  
Felleéged kegyelmes legyen feiemne,  
Velem egyetembe én nemzetemne,  
Engem nemzetestül mert meg vőttenec,  
Feienként halálra tölled meg kérte,  
Lelkűnc felet mindent kapsira vette,  
Vduárba méltatlan ez arulóc élne.

Estert Király kérdi hogy ašt ki mérte,  
Hogy mind Aman dolga, ottan meg erte,  
Király az ebédre egy kertbe méne,  
De bertelen Aman ezen rettene.

Semmi reménsége nincz életébe,  
Egy házba Asszonnyal nagy könyörgésbe,  
Királynét meg fogta hailot ölebe,  
Asszonnac agyára but keseruébe.

Tere meg az kertből, Király be iuta,  
Ester az mely agyba, Aman bút oda,  
Nam felefégemne lincz batorfága,  
Hiszem maid előttem rontod, így szola.

Ezen



Ezen annál inkább Aman el hala,  
 Azonba Királynac ebbe hir iuta,  
 Aman vduarabán egy ackasztó fa,  
 Kire Király hiuét kötteni banta.

Raita Király inkább el haborodéc,  
 Ottan hagyja Amant az fára kőféc,  
 Így az másnac afoot verembe eféc,  
 Királynac haragia ebbe meg bűnéc.

Temérdeki kincze és draga háza,  
 Ot mind Esteré lön Aman iofága,  
 Ester Mordokait monda hogy battya,  
 Azért meg beßelle mi nemzet volna.

Király Mordokait ottan hiuata,  
 Az Aman gyűrőyét öneki ada,  
 Ester az iofágot battyánac ada,  
 Immár Aman helyet Mordokai vala.

Ester ezen kéri az feyedelmet,  
 Hamar meg másollya Aman leuelét,  
 Kit Király neuéuel soc felé küldet,  
 Hogy egy nap el vesßen a bido nemzet.

Oly igen io keduel beßedét halla,  
 Deakognac Király meg paranczola,  
 Sidóknac meg lenne ő babadlága,  
 Ö törüenyec bserént lenne lakása.

Valakic őket ebben haborgatnác,  
 Tisztartóc azokra fel tamadnánac,



Mint Király hitlene vgyan le vagnác,  
Ez leuelet vinnéc minden országac.

Ennec napya lenne mely nap le vagnác,  
Az kie az ſidóknac gonofit mondanac,  
Sőt várafokát is földre rontanác,  
Lenne ez tanufág az áruloknac.

Sufában is leuel hamar el iara,  
Hol az Király lakéc ſidókhoz iuta,  
Mordokait lattyác drága ruhába,  
Vduarból ki ióni feién Corona.

Sidóc nagy örömbe mindenút vadnac,  
Soc Pogánoc ezen czudálkozánac,  
Istent meg esmeréc vgy magafstallyác,  
Sokan à ſent nép hűtere allánac.

Ez világon minden őket tifteli,  
Király országiban ſidókat felei,  
Mordokai tiftét mert minden erti,  
Az paranczolatnac napyát is veli.

Napel telęc, ſidóc mind kéſen vadnac,  
Hól mi ellentégec aſt mind le vagác,  
Czac Sufában öt ſázan meg halanac,  
Amannac tíz fiát fara akafác.

Az töb országokba ſidóc kie vóltac,  
Ellenségbe tizen öt ezert vagánac,  
Tizen negyed napián az böyt más hónac,  
Kit minden eſtendón Vinnepnec tartnac.

Gazdag

Gazdag lakodalmot mindenűt téfnec, 17  
Somsédságba minden étekbe küldnec,  
De Sufaban lakóc est két nap illéc,  
Hogy az ellenséget oc két nap oléc.

Ira Mordokai mind à sídóknac,  
Király országiban valahól vadnac,  
Tizen negyed ötöd napyán ez hónap,  
Minden estendőben vigan laknánac.

Siralmoc öröme mert ot fordula,  
Ellenségeg öröme sírásra iuta,  
Az egy Görög Aman mint iárt meg írà, — ?  
Mi okból busúlt volt tuttokra adà.

Azért meg ez nap is sídóc meg tartyác,  
Az napon az Ester dolgát oluafsác,  
Az Aman neuére valahul iutnac,  
Az Sinagognac padait hopollyác.

Gongyát igy visele Isten ez nép nec,  
Ester est battyáual leuélbe teuéc,  
Emlekezetire oc nemzetek nec,  
Minemű Istene volt à bent nép nec.

Ot ra emlekezéc régi álmára,  
Mordokai regen kit látot vala,  
Hogy ez mind Istentől vegezue vólna,  
Forrásból löt nagy viz az Ester vólna.

De az két nagy Sarkany ki ósue vina,  
Mordokai s Aman nagy változása,



18 Halálra gyűlt s'oc nép az s'ido volna,  
Kinec napya el ves'e mikor s'ir vala.

T'õn Isté nagy czudát mert nap meg i'oue  
Népénc világot egben emele,  
Ester által õket hozza örõmre,  
Ellenségi törét vis'sa terite.

Est is látta vala két fors tamada,  
Az à két nezmetnec nagy változása,  
Sidóc halalanac egy hagyot napya,  
Az pogán ves'ténc más hagyot haura.

Ot nagy halaadást t'õn az Istenec,  
Istent Mordokai monda nagy bölcznec,  
Mig éle nagy ioual l'õn nemzeténc,  
Kiért à bent népec õtet s'eretéc.

Legyen egy tanuság Ester seméll'ye,  
Kit Isten kiczinb'ól oly fel emele,  
It Isten tanaczát es'ébe viue,  
Magát azzonságba õ el sem hiue.

Err'ól édes battya õtet meg inte,  
Kiralyhoz be menni mikor nem mérne,  
Ez nagy rendre Isten hogy arra vitte,  
Mindennel i'ót tenne és kegyes lenne.

Maga ha már s'inte vgy termet volna,  
Hogy õ eleir'ól nagy ágr'ól volna,  
Embernec magát lennie tudgya,  
Mert minden nagyságnac nagy Isten Wra.

Istenec

19

Istennec nevestéc régen oly embert,  
A ki embereckel minden iót szerzet,  
Hol mi drága semély io hirt kereset,  
Vagy férfi vagy asszony neuét ezzel lelt.

Oka, mert az embert Isten vgy hatta,  
Fegyuertelen süléc hogy ne árthatna,  
Czac az io tételre minden haylana,  
Mert természet ellen az ártás vólna.

Naggya tötté Isten, ertcz meg mi végre,  
Mindened iouára nem veséllyére,  
Igyekezzél Isten tisztületire,  
Mert kösönetet vár az ki azt tötte.

Ez vtán est gondold, read soc sem néz,  
Életedbe példát minden fű kerés,  
Astalra töt gyortya, te valamit egz,  
Haz népe serétbe mindent vgy lát néz.

Végre ertzed est is nem hiuolkodás,  
Az feiedelemség de nagy gond latás,  
Hogy más meg nyughalséc te arra vigyáz,  
Had mögion iót róllad soc niomorult giáz.

Est igen kéuannám minden emberc,  
Görög Aman vestét emlitenétec,  
Az Isten iauáit kit most ilitec,  
Az ki arra nektec meg esmérnétec.

Nem tuda kösöni Király io tetét,  
Az szerencze ilyen embert meg vakit,

Ciij

Mert



Mert magát el hiszi ala sem tekint,  
 Ő golyobison ál hamar hatat vét.

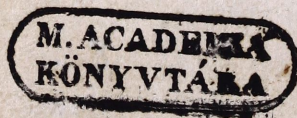
Vgy hidyed te nállad ő tekéllétét,  
 Ha hiszed az ég nec állandó bűnét,  
 Hol tisztán hól homályba latod az v̄döt,  
 Est ha várni tudnád magad esmernéd.

Értem hogi Augustus czaár gyermekezt,  
 Vgyan tanította mint egy köz rendet,  
 Varrást fonást b̄ouést vellec tetetet,  
 Mert igen esmérte mind két berenczét.

Gazdag Hertzeg vala Siciliába,  
 Agatocles előb Fazakas fia,  
 Pohar b̄ekin aſtalan loc arany kanná,  
 Föld edény még annyi minden rend vala,

Iol emliti mi v̄olt s̄ még miue lehet,  
 Minden rend ezekről nagy példát vehet,  
 Kit Isten Esterként nagyra fel emelt,  
 Tudgya hogy berencze b̄arnyára kelhet.

Ez éneket az ki versekbe írta,  
 Kegyelmes Aſſonyánac aſt ayánla,  
 Ezer őt b̄az hetuen hetbe hogy írta,  
 Colosuárat ſinte az ſent György napba.



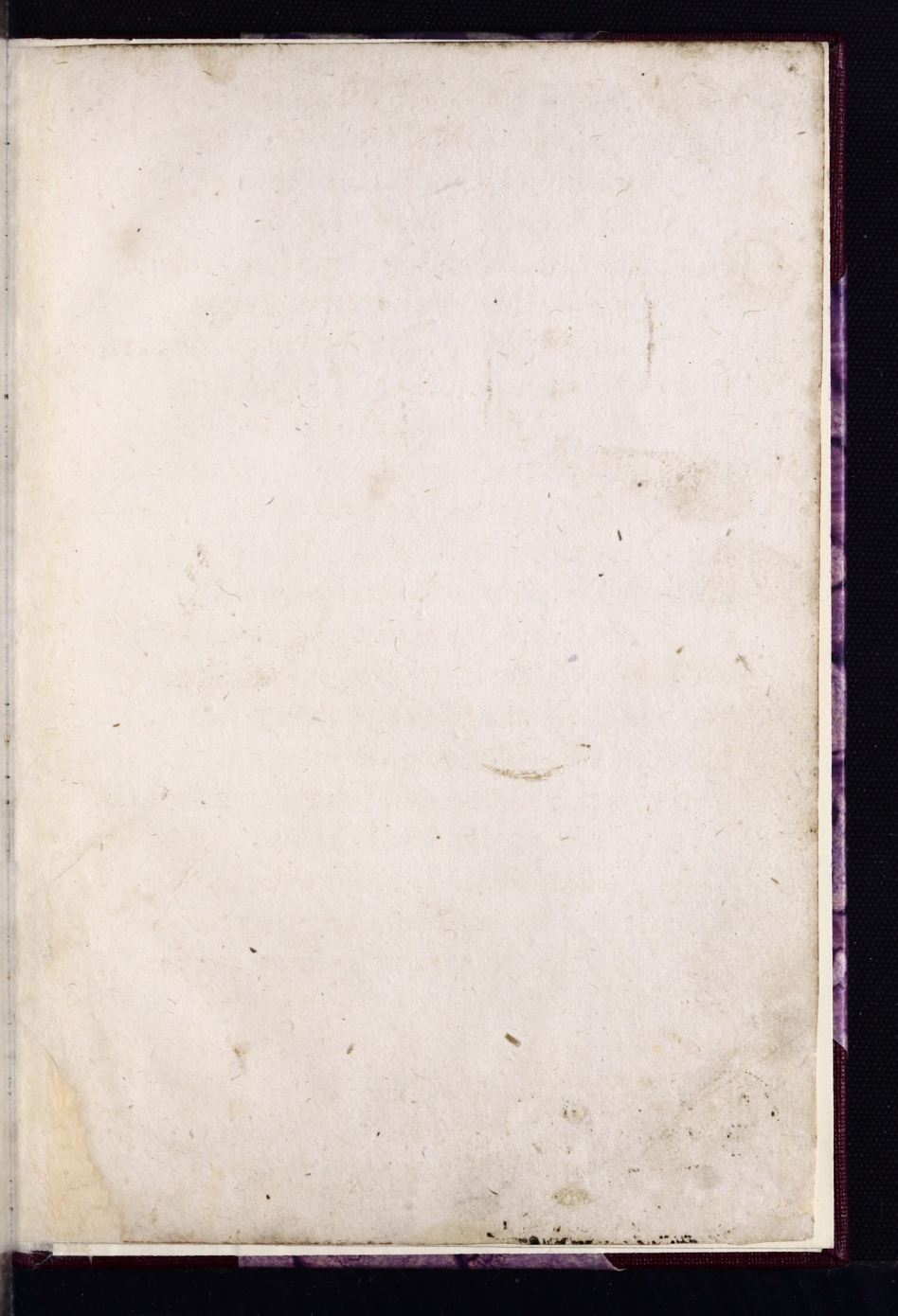
I

F

N

I

S.





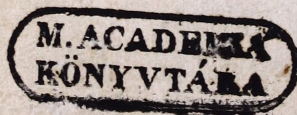
Mert magát el hisz, ala sem tekint,  
 Ó golyobison ál hamar hatat vét.

Vgy hidyed te nállad ő tekéllétét,  
 Ha hiszed az ég nec állandó bűnét,  
 Hol tisztán hól homályba latod az v̄döt,  
 Est ha várni tudnád magad esmernéd.

Értem hogi Augustus czaár gyermekezt,  
 Vgyan tanította mint egy köz rendet,  
 Varrást fonást b̄ouést vellec tetetet,  
 Mert igen esmérte mind két berenczét.

Gazdag Hertzeg vala Siciliába,  
 Agatocles előb Fazakas fia,  
 Pohar b̄ekin aſtalan foc arany kanná,  
 Föld edény még annyi minden rend vala,  
 Iol emliti mi v̄olt s̄ még miue lehet,  
 Minden rend ezekről nagy példát vehet,  
 Kit Isten Esterként nagyra fel emelt,  
 Tudgya hogy berencze b̄arnyára kelhet.

Ez éneket az ki versekbe írta,  
 Kegyelmes Aſſonyánac aſt ayánla,  
 Ezer öt b̄az hetuen hetbe hogy írta,  
 Colosuárat ſinte az ſent György napba.



I

F

N

I

S.



Inches

1 2 3 4 5 6 7 8  
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

# TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue

Cyan

Green

Yellow

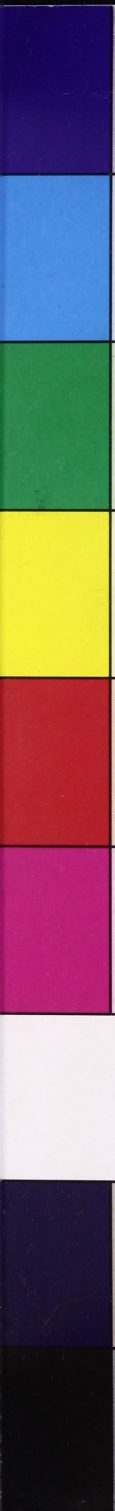
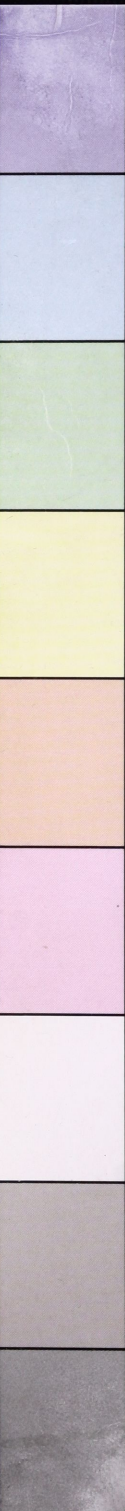
Red

Magenta

White

3/Color

Black





19.

